

тиѣ ся принуди да подтверди по ясно втори пѣтъ Крѣмското отстѣпление на Руссия. Актѣтъ този ся подписа, въ 1784, на Айналѣ кѣошкѣ.

Нискийтъ Саимѣ-Герай, който бѣше отворилъ вратитѣ на своето отечество и продалъ племѣто си, слѣдѣва нѣколко врѣме, като прѣмѣстенъ дворянинъ, палатѣтъ на Потемкина, да проси цѣната на прѣдателството си. Оставенъ, забравенъ, уотрѣбенъ отъ Потемкина като несносна слуга на която отказватъ заплатата, Саимѣ-Герай прибѣгна въ бѣдствието си на Цариградѣ. Султанѣтъ го окова и го прати въ Родосѣ, дѣто дженлатинѣтъ го чакаше. Тартаритѣ ся отмѣстихъ.

При Карѣмското присѣединение на Руссия, Катерина II, подобна на Клеопатра, отиде, съ едно дружество на отлични лица, да обиколи своето ново завладѣние. Тартаритѣ, полжескани и заплатени отъ нея, приготвлявахъ ся да ѣ заслужѣтъ като Руска прѣдгвардия противъ Турцитѣ.

Въ това нѣтешествие, на видимо миролюбиво, по Карѣмѣ, Йосифѣ II, отъ Германия, подписа съ Катерина тайниятъ трактѣтъ въ когото ся допрощаваше на Руссия всичко що може да направи противъ Турция, да бѣде пѣвршена подѣ условие на равна дѣлба.

Това великолѣпие и тѣзи войни приготовления на царицата, въ Карѣмѣ, нанесохъ страхъ на Диванѣтъ да не би да ся появѣтъ по страшни слѣдствия. Йоше повѣче, отъ идеята що бѣше распрѣсналъ Орловъ, че ще направи Християнитѣ, около Черно Море и тѣзи на Архипелагѣтъ, република; само я само да подбуждѣтъ въ Турция ещѣтата анархия каквато Поляшкитѣ конфедерации бѣхъ сѣтворили въ Полша. Отчаянието рѣши Диванѣтъ да прѣдвари това, измѣжду Турската дѣржава, избухване. Сто и петдесетъ хиляди Турци отивахъ кѣмъ Дунавъ и кѣмъ Днѣстрѣ, когито Хасанѣ-Паша плуваше съ флотата кѣмъ устието на Днѣстра. Едно нападение, чрѣзъ споразумѣнието на земната войска отъ Очаковъ съ Хасанѣ-Пашововата морска войска, не сполучи про-